

“भीठे बच्चे- २० नङ्ग्राको जोड लगाएर पुरुषार्थ गर, बाबाबाट पूरा वर्सा प्राप्त गर, धारणा गरेर अरूलाई पनि गराऊ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूलाई कुन कुराको कदर रह्यो भने धेरैको कल्याण गर्ने निमित्त बन्न सक्छौ?

उत्तर:- बाबाले जो यति सुन्दर-सुन्दर मेडल (ब्याज) बनाउन लगाउनु भएको छ... यसको तिमी बच्चाहरूले धेरै कदर गर्नु पर्छ। यो ब्याज नै तिमी सच्चा गीता हो, यसबाट तिमीले सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य जो कोहीलाई पनि सम्झाउन सक्छौ। तिमी पासमा यो निशानी (ब्याज) सदैव हुनु पर्छ। बाबाले धेरै विचार पुर्‍याएर यो चीज बनाउन लगाउनु भएको हो, पछि गएर यसको धेरै महिमा हुन्छ।

गीत:- माता ओ माता....

ओम् शान्ति। अहिले बच्चाहरूले गीत सुन्यौ किनकि सम्मुख बसेका छौ। तिमीलाई यो पनि थाहा छ- हामी सबैकी माता जगत अम्बा हुन्। तैपनि सारा जगतले त पहिचान गर्न सक्दैनन्। भारतवर्षमा नै जगत अम्बाको चित्र छ, उहाँको महिमा पनि यहाँ नै गरिन्छ। बेलायत आदि तर्फ फेरि शिवको महिमा धेरै गरिन्छ किनभने उहाँ सबैका पिता हुनुहुन्छ। यहाँ फेरि जगत अम्बा छिन्। अब जगत अम्बालाई पनि जन्म कसले दियो त? निश्चय नै जगत अम्बालाई पनि रच्ने बेहदका पिता हुनुहुन्छ। अलि पछि माताहरू आए। माताहरूको कति धेरै महिमा छ। हुन त तिमी सबै पनि माता नै हो। वन्दे मातरम् भन्ने गरिन्छ। कन्याहरू नै पछि माता बन्छन्। त्यसैले यो महिमा जगत अम्बाको हो। तिमी बच्चाहरूलाई जगत अम्बाको जीवनीको बारेमा पूरा जानकारी छ। तिमी जगत अम्बाको मन्दिरमा गयौ भने लाग्नेछ, यी सबै त चैतन्यमा बसेका छन्। विशेष बुधवारको दिन मम्माको महिमा गरिन्छ, शिवबाबाको दिन हो सोमबार। उहाँलाई सोमनाथ पनि भनिन्छ। सोमवारको दिनमा शिवमाथि जल-धारा चढाइन्छ। यस्तो त सधैं गरिनु पर्छ। खास सोमबार नै किन? कुनै कुनै दिन निश्चित गरिएको छ। रुद्रनाथ, सोमनाथ, श्रीनाथ नाम किन राखिएको हो? यसको पनि तिमी अर्थ लगाउन सक्छौ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- बबूलको काँडा जस्तालाई पनि फूल बनाउनेवाला त बाबा नै हुनुहुन्छ। अहिले तिमीले अर्थ बुझ्दछौ। महिमा सारा यहीं भारतवर्षमा नै छ। उहाँ यहाँ नै आउनुहुन्छ। क्राइष्टलाई कृष्णको साथमा तुलना गर्छन्। क्राइष्टको बाल्यावस्थाको रूप बनाएर निकाल्ने गर्छन्। मुकुट पनि लगाइदिन्छन्। वास्तवमा उनलाई मुकुट त मिलेको थिएन। हरेकले आ-आफ्नो धर्मको महिमा गर्छन्। हिन्दू धर्मकाहरूले मात्रै आफ्नो धर्मको महिमा गर्दैनन्, किनभने आफ्नो धर्मको बारेमा जानेका छैनन्। त्यसैले बाबाले यस्तालाई अधार्मिक भन्नुहुन्छ। धर्ममा तागत हुन्छ। यतिबेला हामीले हिन्दू धर्मका भन्न सक्दैनौं। अहिले बाबाबाट हामी कति धेरै शक्ति लिन्छौं। त्यसैले यो मम्माको महिमा हो। बाबा नभएका भए शिवशक्तिहरू पनि कसरी हुने थिए र। वन्दे मातरम् को लायक कहाँ बन्ने थिए र। भगवान् भन्नुहुन्छ- वन्दे मातरम्।

संन्यासीहरूले त माताहरूको निन्दा गर्छन्, तैपनि उनीहरूको निवृत्ति मार्ग पनि ड्रामामा निश्चित छ। बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ- वास्तवमा यो संन्यास धर्म पनि राम्रो छ। धर्महरू सबै सुरुमा राम्रै हुन्छन्। जति पनि

२०७५ जेष्ठ १५ मंगलबार २९-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन नयाँ आत्माहरू आउँछन्, ती राम्रै हुन्छन्। आफ्नो प्रभाव पार्छन्। जस्तै, अरविन्द घोष (ई.१८७२-१९५०) थिए, कति महिमा निस्कियो! उनीद्वारा सानो मठ स्थापना भयो। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— नयाँ आत्माहरू आएर आफ्नो मठ-पन्थ स्थापन गर्छन्। जस्तै, आर्य समाजीहरू छन्। दयानन्द (ई.१८२४-१८८३) आएको कति समय भइसक्यो। पछि आउनेहरू साना साना शाखा हुन्। जसरी मच्छर जन्मन्छन्, मरिहाल्छन्। प्रभाव त देखाउँछन् नि। जस्तै चिदाकाशी छन्, बढीमा १०० वर्ष भयो होला। कति भइसक्यो फेरि पनि महिमा कति धेरै छ। हिन्दू धर्मावलम्बीहरूले आफ्नो धर्मलाई नजानेका कारण अरू अरू धर्ममा घुस्दछन्। अब तिमीले बुझिसकेका छौ, यो बनिबनाउ ड्रामा हो जुन फेरि दोहोरिन्छ। कसरी कसरी धर्म स्थापन हुन्छन्। आखिर त सृष्टिलाई पुरानो अवश्य बन्नु नै छ। बाबा भन्नुहुन्छ— नयाँ बनाउने वाला त केवल म नै हुँ। यतिबेला सबै कुरा तमोप्रधान अवस्थामा छन्। भक्ति मार्गको अब अन्त हुँदैछ। ज्ञानको चाहिँ उदय भइरहेछ। सत्ययुगमा यो ज्ञान हुँदैन। ज्ञान एक पटक मात्र दिइन्छ। फेरि २१ जन्म ज्ञानको आवश्यकता नै रहँदैन। बाबाबाट वर्सा मिल्छ। त्यसैले सत्ययुग-त्रेतामा पढाइ हुँदैन। अविनाशी बाबाद्वारा अविनाशी पढाइ हुन्छ, त्यसको फल २१ जन्मसम्म मिल्छ। मानिसहरूले जे पढ्छन् त्यो एक जन्म अल्पकालको सुखको लागि मात्र हो। त्यहाँ फेरि पढ्नु पर्दैन। हरेकले आफ्नो सुखको प्रारब्ध बनाउँछन्। लौकिक सम्बन्धमा त केवल छोरालाई मात्र बुवा र हजुरबुवाबाट अधिकार मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यहाँ त स्त्री-पुरुष दुवैले मबाट वर्सा लिन सक्छन्, आफ्नो पुरुषार्थ अनुसार। नम्वरवार त छन् नि। (बापदादाले आज सभामा बगैँचाबाट विभिन्न थरीका फूलले भरिएको टोकरी ल्याउनु भएको छ)

अब हेर, यो फूल हुन् मम्मा, सितार पनि सरस्वतीलाई नै दिन्छन् नि। बाबाको लागि फेरि यो गुलाबको फूल ठीक छ। तिमी पनि हरेकले आफूलाई कति सुगन्धित फूल छु भनेर बुझ्न सक्छौ। बागवान हुनुहुन्छ शिवबाबा। हामी उहाँका माली हौं। बागवान एकै बाबा मात्र हुनुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— हामीलाई बाबा फूल बनाइरहनु भएको छ। महिमा जगत अम्बाको वा जगत पिताको होइन। बलिहारी त शिवबाबाको हो। यदि उहाँ नभएको भए यिनको महिमा कसरी हुन सक्थ्यो? शिवबाबाको यादबाट नै यति ठूलो पद मिल्छ। उहाँ हुनुहुन्छ सर्वोच्च भगवान्। परमधाममा रहनुहुन्छ। ठीकै छ, भन्ने गर्छन्— लक्ष्मी भगवती, नारायण भगवान्। उनीहरू अब कहाँका रहने वाला हुन् त? यही मनुष्य सृष्टिमा रहनेहरू हुन्। उनलाई यति उच्च कसले बनायो? तिमी यतिखेर बनिरहेका छौ नि। सृष्टिका रचयिता त वास्तवमा बाबा नै हुनुहुन्छ। भगवान् भगवती उपनाम हुन पुग्छ। जसरी कोही वकिलद्वारा वकिल बन्छन् भने वकिलको उपनाम दिइन्छ। महाराजा महारानी त लक्ष्मी-नारायण हुन्। पहिले राजकुमार-राजकुमारी त बन्नु नै छ। मनुष्य सृष्टिमा सबैभन्दा उच्च लक्ष्मी-नारायण नै हुन्। श्री श्री १०८ जगतगुरु यो महिमा त शिवबाबाको हो। १०८ को माला बन्छ। त्यो माला सर्वश्रेष्ठ छ। त्यो नै फेरि विष्णुको मालाको रूपमा गायन हुन्छ। रुद्र माला पनि छ। फेरि रुद्र माला नै विष्णुको माला बन्छ। रुद्र माला र भक्त मालाको गायन छ। यसको पनि अर्थ कसैले जानेका छैनन्। भक्त मालाका पनि पुस्तक छन्। रुद्र मालाको चाहिँ गीता हो। यसरी बाबा बसेर हरेक कुरा राम्रो सँग सम्झाउनुहुन्छ। बुझाउनको लागि चित्र पनि बाबाले बनाउन लगाउनु भएको छ। बाबाले ब्याज पनि बनाउन लगाउनु भएको छ। एकातिर त्रिमूर्ति, अर्कोतिर कृष्ण। यो चित्र त धेरै राम्रो छ। यसबाट तिमीले धेरै राम्रो सेवा गर्न सक्छौ। सरकारबाट इनाम मिल्छ। बाबाले तिमीहरूको लागि मेहनत गरेर ब्याज बनाउनु

२०७५ जेष्ठ १५ मंगलबार २९-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन भएको छ। फस्टक्लास चीज छ। ब्याज देखाएर भन्न सक्छौ- आउनुहोस्, हामी सारा सृष्टिको रहस्य यसबाट बुझाउनेछौं। हामी यहाँहरूलाई त्रिकालदर्शी, त्रिलोकीनाथ विश्वको मालिक बनाउन सक्छौं। बुद्धिमा आउँछ नि। यस ब्याजमा धेरै राम्रो ज्ञान छ। यसबाट हामी यहाँलाई विश्वको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिनेछौं। सत्ययुगमा कसले राज्य गर्छ? त्रेतामा कसले गर्छ? हामी यहाँलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाइदिनेछौं, जसले गर्दा फेरि चक्रवर्ती राजा बन्न सकिनेछ। अहिले बाबाले फेरि आएर ज्ञानको तेस्रो दिव्य नेत्र दिनुहुन्छ। वास्तवमा हामी मूलवतनमा बाबाको पासमा थियौं। यो कुरा अरू कसैको बुद्धिमा रहन सक्दैन। तिमीलाई जुन कुरा सिकाइन्छ, यो नयाँ कुरा हो। हुन त त्यो गीता हो, तैपनि हामी त्यसलाई लिंदैनौं। नत्र त भन्नेछन्- तिमीहरू गीताबाट आफ्नो मतलबको कुरा मात्र लिन्छौ।

बाबा जानुहुन्छ- कोही कोही बच्चाहरू राम्रो सेवाधारी छन्। सेनामा त धेरै प्रकारका हुन्छन् नि। पाण्डव सेनामा पनि यस्तै हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- फलानो बच्चा धेरै असल छ। धारणा गरेर फेरि अरूलाई गराउनु छ। बीस नङ्ग्राको जोड लगाएर पनि बाबाबाट वर्सा लिनु छ। नत्र धेरै पछुताउनेछौ। तिमी बच्चाहरूको लागि खास अदालत बस्नेछ। साक्षात्कार गराउनेछु- हेर, तिमीलाई कति सम्झाएको थिएँ। भक्ति मार्गमा जन्म-जन्मान्तर गायन गर्दै आयौ- तिमीमा बलिहार जाऊँ, तिमीलाई याद गर्नेछौं। यसको पनि अर्थ अब तिमीले बुझेका छौ। सबथोक ईश्वरले नै दिनुहुन्छ पनि भन्थ्यौ। फेरि ईश्वरले बच्चा दिनुहुन्छ, अनि लिनुहुन्छ भने ईश्वरलाई गाली दिन थाल्छन्- तिमी यस्ता हौ, यो हौ, त्यो हौ। भनिदिन्छन्, दुःख दिने पनि तिमी नै हौ। सुख दिनेलाई पनि दुःख दिने भनिदिन्छन्। त्यसैले बेहदका बाबा सम्झाउनुहुन्छ- तिमी कति बेसमझ बनेका थियौ। बाबाले कति राम्रो सँग सम्झाउनुहुन्छ। ब्याजमा धेरै राम्रो ज्ञान छ। सबै वेद-शास्त्रहरूको सार यसमा भरिएको छ। तैपनि बच्चाहरूलाई ब्याजको कदर त्यति छैन। यति दूरादेश, विशालबुद्धि बनेका छैनन्। ब्याजमा त्रिमूर्ति छ, तल लेखिएको छ- ईश्वरीय जन्मसिद्ध अधिकार। भन्ने गर्छन्- गड फादर, परमपिता। फादर अक्षर अवश्य भन्दछन्। फादरको मतलब हुन्छ हामी उहाँका सन्तान हौं। भक्त भगवान्का सन्तान हुन्। यस्तो होइन भक्त नै भगवान् हुन्। भगवान्लाई नै भक्ति मार्गमा ल्याइदिए पछि फेरि भक्तिको फल कसले देला? तर नबुझाएसम्म कसैले पनि बुझ्न सक्दैन। पुस्तकहरूबाट पनि कसै कसैले मात्रै मुश्किलले बुझ्न सक्छन्। तिमीले ब्याजद्वारा पनि बुझाउन सक्छौ। उहाँ हुनुहुन्छ सबैभन्दा उँच परमपिता। हामी तपाईंलाई परमपिताको जीवनको रहस्य बताउन सक्छौं। जो सबैका परमपिता हुनुहुन्छ उहाँले कुन कर्तव्य गर्नुहुन्छ, जसकारण उहाँलाई पिता भनिन्छ? परमपिता भनिन्छ, फेरि एडम-ईव, आदम-बीबी वास्तवमा ब्रह्मा-सरस्वतीलाई भनिन्छ। परमपिताले उनीहरूद्वारा रचना रच्नुहुन्छ। उहाँ परमपिता सबै आत्माहरूको पिता हुनुहुन्छ। यी हुन् प्रजापिता। हामी हौं उहाँका अविनाशी सन्तान। फेरि चक्रमा आएपछि यी प्रजापिता ब्रह्मा हुन्। उनलाई ग्रेट-ग्रेट ग्रेण्ड फादर भनिन्छ। शिवलाई ग्रेट-ग्रेट ग्रेण्ड फादर भनिंदैन। शिवलाई केवल फादर मात्र भनिन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ सबै आत्माहरूको पिता। मनुष्य सृष्टिको वंशावली बनेपछि सर्वप्रथम ब्रह्मा सरस्वती, फेरि उनीहरूद्वारा अरू वृद्धि हुँदै जान्छ। सबै भन्दा उच्च हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा। उहाँद्वारा देवी-देवता धर्मको स्थापना हुन्छ। फेरि नम्बरवार अरू धर्मको स्थापना हुन्छ। ब्रह्मालाई सदा वृद्ध देखाइन्छ। ग्रेट-ग्रेट ग्रेण्ड फादर हुन् नि। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा हामीलाई आफ्नो बनाउनु भएको छ। अहिले हामी उहाँबाट बेहदको वर्सा लिंदैछौं। दलाललाई

२०७५ जेष्ठ १५ मंगलबार २९-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन आफ्नो दलाली पनि मेहनतले मिल्ल। गायन पनि छ- सतगुरु मिले दलालको रूपमा। संन्यासीको लागि त तिमीले यस्तो भन्न सक्दैनौ। उनले यी कुरालाई जानेकै छैनन्। यो त बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। बच्चाहरूको बुद्धिमा धारण हुनु पर्छ। तिमीले सम्झाउन सक्छौ, हामी यति ब्रह्माकुमार कुमारी छौं। प्रजापिता ब्रह्माको नाम प्रख्यात छ। बाबाले कार्ड पनि धेरै राम्रो छपाउनु भएको थियो। त्यसमा सारा ज्ञान आउँछ। धेरै विचार पुर्न्याएर यी चीजहरू बनाइएको हो, तैपनि त्यति कदर राख्दैनन्। सैनिकहरूलाई मेडल प्राप्त भएपछि (यहाँ) लगाउँछन् नि। तिमी पासमा त एक मात्रै मेडल (ब्याज) छ। उनीहरूको पासमा त विभिन्न मेडलहरूमा निशानी हुन्छन्। यहाँ तिमी त एकै निशानी छ। कार्ड देखाएर फेरि बसेर सम्झाउनु पर्छ। एक दिन समय आउँछ, तिमी यस ब्याजको, कार्डको धेरै महिमा हुन्छ। बाबाले त धेरै राम्रो सँग सम्झाइरहनु हुन्छ। कोही कोही बच्चाहरूले सोध्दछन्- बाबा, योग कसरी लगाऔ? लक्ष्य त दिइएको छ। वर्सा तिमीले हजुरबुवाबाट लिनु छ। लौकिक घरमा त सबैले वर्सा पाउँदैनन्। यहाँ त सबै हकदार छौ। सुरुमा हेर, पूरै परिवार आए, फेरि त्यसमा कसैका खुट्टा भाँच्चिए, कसैका हात काटिए। तर ब्राह्मण बन्नेहरूले आफ्नो वर्सा लिइरहेका छन्। यस्तो होइन कि, पूरै परिवार स्वर्गमा आउँछन्। सबै आए पनि जसले राम्रो सँग पढ्छन् उनीहरू नै विजय मालामा आउँछन्, बाँकी प्रजामा। हो, प्रजामा पनि जो धनवान् बन्न चाहन्छन्, त्यसको लागि युक्ति मिल्न सक्छ। प्रजामा पनि धेरै धनवान् बन्न सक्छन्। राजाहरूको पासमा भन्दा पनि बढी सम्पत्ति धनवान सँग रहन्छ। द्वापरबाट जब राजाहरूलाई पनि सताइन्छ, त्यसपछि धनवानहरूबाट ऋण लिने गर्छन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बाबा नै हामीलाई वर्सा दिनको लागि आउनु भएको छ त्यसैले बीस नङ्ग्राको जोड लगाएर भए पनि बाबाबाट पूरा वर्सा लिनु छ।
- २) शिवबाबाको यादबाट सुगन्धित पुष्प बनेर अरूलाई पनि बनाउनु छ। विशालबुद्धि एवं दूरादेशी बनेर ब्याज (लकेट) द्वारा राम्रो सँग सेवा गर्नु छ।

वरदान:- गराउनेवालाको स्मृतिद्वारा सदा बेफिक्र बादशाह बन्ने निश्चयबुद्धि निश्चिन्त भव

ब्राह्मण जीवन अर्थात् बेफिक्र बादशाह। जस्तै ब्रह्मा बाबा बेफिक्र बादशाह बनेपछि यही गीत गाइरहे- पाउनु थियो त्यो पाएँ, काम के बाँकी रह्यो... सेवाको काम पनि जे बाँकी रहेको छ त्यो पनि गराउनेवालाले गराइरहनु भएको छ र गराइ रहनु हुनेछ। सदा स्मृति रहोस्- बाबा गराउनेवाला बनेर हामीद्वारा गराइरहनु भएको छ, अनि बेफिक्र हुन्छ। निश्चय छ- यो कार्य हुनु नै छ, निश्चित छ। त्यसैले निश्चयबुद्धि, निश्चिन्त, बेफिक्र होऊ।

स्लोगन:- आफ्ना सबै कमजोरीहरूबाट किनारा हुनु छ भने बेहदको वैराग्य वृत्तिलाई धारण गर।